

РЕШЕНИЕ

№ 1029

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9615** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и адрес [населено място], [улица], представлявано от адв. Д. Г. срещу решение от 10.08.2012 г. на Софийски районен съд, 96-ти състав, по нахд № 2276/12г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2203178/10.08.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда на изпращане на уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал.1 от Кодекса за труда.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на правото на защита. Основните доводи са, че акта за установяване на административно нарушение не е връчен и подписан от жалбоподателя, а от физическо лице, което не е било оправомощено. Моли касационната инстанция да отмени обжалваното съдебно решение на СРС и да постанови ново, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна, представлявана от юрк. Д., моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Със съдебно решение от 10.08.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, по нахд № 2276 по описа на 2012г. е потвърдено наказателно постановление № 22-2203178/10.08.2011 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда на изпращане на уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.1 от Кодекса за труда.

За да постанови решението си съдът е събрал като доказателства по делото - показанията на свидетеля П. Л. К. - актосъставител, писмените доказателства от административната преписка, както и представените в хода на съдебното производство писмени доказателства, а именно пълномощно на Е. М., въз основа, на което същата е получила акта за установяване на административно нарушение.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал, районният съд е приел за установено, че на 14.07.2011 г. актосъставителят К., в присъствието на свидетелите В. Г. и Б. П., съставил акт за установяване на административно нарушение на дружеството, за това, че при извършена проверка от органите на Инспекция по труда за спазване на трудовото законодателство, било констатирано при прегледа на трудовото досие на Т. П. В., ЕГН [ЕГН] на длъжност охранител, че работодателят не е връчил преди постъпването му на работа копие на хартиен носител от заверено уведомление на ТД на НАП. Нарушението е констатирано на 12.07.2011 г. в Дирекция „Инспекция по труда”, като видно от трудовия договор, актът за встъпване на длъжност и графика за месец юни 2011г., лицето е постъпило на работа на 21.06.2011г., а справката от ТД на НАП за подадено уведомление е от 23.06.2011 г. 17:07 часа. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното наказателно постановление № 22-2203178/10.08.2011 г., с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда на изпращане на уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.1 от Кодекса за труда.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдебното решение е валидно и допустимо, но не съответства на материалния закон. Възприетата фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото доказателства и въз основа на нея са изведени законосъобразни правни изводи, че

безспорно е доказано извършване на нарушение на трудовото законодателство. Работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Фактическият състав на нарушението е осъществен. Работникът Т. П. В. е допуснат до работа преди да му е връчено копие на хартиен носител на уведомлението за регистрация в ТД на НАП на трудовия договор. Работникът е постъпил на работа на 21. 06.2011г., а уведомлението за регистрация на сключения трудов договор е заверено от ТД на НАП на 23.06.2011г. в 17.07 часа.

Правилно е прието, че е извършено нарушение на чл. 4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда на изпращане на уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ, но неправилно въззивният съд не е приложил чл. 415в от КТ.

Императивната разпоредба на чл. 415в от КТ, в редакцията на текста към датата на извършване на нарушението, приложима съгласно чл.3, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, предвижда, че за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв.,

Въззивният съд е изследвал фактите и обстоятелствата по случая и е установил по безспорен начин, че от извършеното нарушение не са произтекли вредни последици за работника, както и че същото е било отстранено веднага по реда, предвиден в КТ. Представена е справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ, от която е видно, че трудовият договор на Т. П. В. е регистриран в ТД на НАП на 23.06.2011г., тоест нарушението е отстранено. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011г. по тълкувателно дело № 7/2010г. на ОСК на ВАС, разпоредбата на чл.415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим за маловажно нарушение на трудовото законодателство. Административният съд има правомощието като касационна инстанция да преквалифицира нарушението, описано в наказателното постановление като „маловажно нарушение” по смисъла на чл. 415в от КТ.

Въззивният съд не е приложил чл. 415в от КТ и е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а вместо него за се постанови друго решение, с което да се измени размера на санкцията, наложена в наказателното постановление като същата се определи в размер на максималната по чл. 415в от КТ от 300 лева. При определянето на размера на наказанието настоящата инстанция отчита тежестта на нарушението, обстоятелството, че се касае за нарушение на трудовото законодателство, което засяга правата на работниците и служителите, също така и факта, че са констатирани и други нарушения на трудовото законодателство при проверката. Това обуславя налагане на санкция в максималния размер от 300 лева, което ще способства постигането на целите по чл. 12 от ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал.1 от АПК, Административен съд София - град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 10.08.2012 г. на Софийски районен съд, 96-ти състав, по нахд № 2276/12 г., като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2203178/10.08.2011 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 1500 лв. в частта на размера на наложената санкция, като на основание чл. 415в от КТ определя санкция в размер на 300 (триста) лева.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.